

KURIER KZJ

Nr 27

Listopad 2016

Niech nasza droga będzie wspólna.
Niech nasza modlitwa będzie pokorna.
Niech nasza miłość będzie potężna.
Niech nasza nadzieja będzie większa od wszystkiego, co się tej
nadziei może sprzeciwić.

Św. Jan Paweł II

ODESZŁA OD NAS BASIA ROGULSKA

Nasza kochana Basia zmarła 9 listopada o godzinie 5 rano.

12 listopada o g. 14 odbyła się Msza św. pożegnalna z wystawieniem Urny z prochami śp Basi w Kościele pw. św. Zygmunta na Bielanych. Pogrzeb miał miejsce 17 listopada w Pilicy, zgodnie z wolą Basi.

Podobno nie ma ludzi niezastąpionych, ale Basi będzie nam niezmiernie brakować. Co miesiąc Basia niestrudzenie, mimo coraz gorszego stanu zdrowia, wysyłała do starszych koleżanek, drukowany Kurierek KZJ. Odpoczywaj w pokoju Basiu.

ś.p. Julianna Barbara Rogulska.

Tak miała wpisane w dokumentach. Dla nas była zawsze Basią.

Niezmiernie trudno jest pisać o Niej w czasie przeszłym. Basia była dla nas jedną z tych osób, które stanowią o istocie i jakości Stowarzyszenia, żyła jego sprawami i sprawami koleżanek, szczególnie tych w trudnych sytuacjach – starszych, chorych, samotnych. Była chodzącą encyklopedią wiedzy na te tematy. To Ona wiedziała komu i gdzie należy wysłać „Głos Koleżeński” i „Kurierek”, kto ma ... opłacone składki, a kto – prenumeratę. To Ona wiedziała, komu się dzieje coś złego, kto niedomaga i kto potrzebuje wsparcia. Dla siebie o nic nie prosiła – wręcz z trudem i zażenowaniem przyjmowała oferowaną Jej pomoc. To Ona, dopóki mogła, pomimo swoich 86 lat, starała się pomagać wszystkim, którzy tej pomocy potrzebowali, czy to w sferze fizycznej, czy duchowej. Można było się u Niej wyżalić, podzielić się własnymi problemami – zapewniała dyskrecję i życzliwość. Ceniła sobie niezmiernie niezależność i zawsze twierdziła, że daje sobie radę i nic nie potrzebuje. Dlatego tak trudny był dla Niej ostatni okres życia, gdy – uzależniona od otoczenia, znalazła się w szpitalu – bez możliwości wstania, a nawet podniesienia się na łóżku. Dlatego tak ciężko było Jej pogodzić się z perspektywą zamieszkania w domu opieki, po ewentualnym wypisaniu ze szpitala. Bóg wysłuchał Jej próśb i zabrał Ją wcześniej do siebie, gdzie ma przygotowanych dla nas „mieszkań wiele”. Była na to gotowa i myślę, że się tego spodziewała. Gdy byłam u Niej w szpitalu we wtorek w południe nie sądziłam, że widzę Ją po raz ostatni. Powiedziałam, jak zwykle, wychodząc: „Do widzenia, Basiu, przyjdę jutro.” Odpowiedziała mi – jak nigdy dotąd: „... Kocham cię, Marta”. To było pożegnanie. Zdałam sobie z tego sprawę następnego dnia rano, gdy zadzwonił telefon i służbowy głos poinformował mnie, że „pani Julianna Rogulska zmarła dziś o godz. 5.55”.

Po Mszy św. 12 listopada w Jej parafialnym kościele św. Zygmunta na Bielanych rodzina zabrała Jej prochy do Pilicy, gdzie 17-go została pochowana zgodnie z Jej wolą w grobie rodzinnym. Ale tu została pamięć o Niej. Będziemy Ją widzieć taką, jaką była za życia – serdeczną, uczynną, oddaną innym, solidną

– Człowieka przez duże „C”. Jak powiedział kiedyś Prymas Tysiąclecia – Stefan Kardynał Wyszyński:

„...Nie wystarczy urodzić się człowiekiem, trzeba jeszcze być człowiekiem”. Ona była.

ZAPRASZAMY W WARSZAWIE 11 GRUDNIA

**„Rodzisz się Dziecino, umierasz Dziecino,
Serca nam przepelniasz nadzieją i łzą.”
Drogie Koleżanki,**

W tym szczególnym czasie adwentowej refleksji, kiedy to w skupieniu przygotowujemy się do Świąt Bożego Narodzenia, w ciszy oczekiwania na wigilijna gwiazdę, prosimy Boga aby przepelniał nasze serca pokojem.

Życzymy naszym drogim Koleżankom, gdziekolwiek są, rodzinnego, radosnego i błogosławionego przeżywania tego szczególnego czasu.

Serdecznie zapraszamy do Sióstr na Kabaty w niedzielę 11 grudnia o g. 12 na Mszę św. w intencji Sióstr i ich wszystkich wychowanek i wychowanków, a po Mszy świętej na spotkanie opłatkowe w szkolnym refektarzu.

Podzielimy się opłatkiem z Siostrami, z dawno niewidzianymi koleżankami, będzie jak zwykle gwarno i wesoło przy herbatce i ciasteczkach.

Zapraszamy, **Koło warszawskie KZJ**

ŻYCZENIA OD ZARZĄDU KZJ

Kochani: Członkinie, Członkowie i Sympatycy KZJ!

Znów, jak co roku, stajemy na progu Adwentu i nowego roku liturgicznego w oczekiwaniu na przyjście Dzieciątka. Sytuacja co roku ta sama, a jednak za każdym razem nieco inna, w miarę jak zmienia się świat wokół nas i jak zmieniamy się my sami. Jedni dorastają i dojrzewają, inni – którzy dorastanie mają już za sobą – po prostu się starzeją. Każda z tych zmian wpływa na nasze odbieranie i postrzeganie świata, a także zachodzących w nim zdarzeń.

Mamy za sobą rok bogaty w wydarzenia o wielkiej wadze w wymiarze duchowym. Był to rok Miłosierdzia, rok 1050. rocznicy Chrztu Polski, rok odbywających się w naszym kraju Świątowych Dni Młodzieży i wreszcie rok realizacji podjętego przed wielu laty przez nasz naród zobowiązania budowy Świątyni Opatrzności Bożej. W ostatnich dniach roku liturgicznego miało też miejsce: uroczyste obwołanie Chrystusa – Królem Polski.

Myślę, że Adwent – czas oczekiwania ale też czas pewnych podsumowań – jest dobrym momentem do zatrzymania się w codziennym biegu, do zastanowienia się, czym dla nas były te wszystkie wydarzenia i w jakim stopniu miały wpływ na nasze życie osobiste.

W świetle tych zastanowień życzę nam wszystkim, żebyśmy umieli przekuć te zbiorowe doświadczenia na nasze własne, żeby narodziny tego Dzieciątka, które wciąż na nowo przychodzi, by królować miłością – dały nam wszystkim radość i pokój duszy, by nauczyły nas dzielić się nimi tak, żeby nikt nie czuł się samotny i opuszczony. Żebyśmy umieli przekazać kolejnemu pokoleniu to nasze wielkie narodowe dziedzictwo od wieków wyrażające się w hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”, ale również znajdujące wyraz w wielu zachowywanych przez pokolenia tradycyjnych obyczajach urzekających inne narody, a przyczyniających się do naszej tożsamości i poczucia wspólnoty. Szczególnie znajduje to wyraz właśnie w Święta Bożego Narodzenia – Święta w wyjątkowy sposób emanujące miłością, radością i pokojem.

I tego właśnie, jak również zwykłych, codziennych radości i umiejętności cieszenia się każdym dobrym dniem i przyjmowania z pokorą dni trudnych – z całego serca wszystkim życzę.

W imieniu zarządu KZJ, przewodnicząca zarządu, Marta Mieszkowska

ZAWALCZMY O DZIECI Z WAŁBRZYCHA

Co roku nasza niepokalańska wałbrzyska Fundacja Garczyńskiej usiłuje pozyskać dofinansowanie z międzynarodowego konkursu internetowego Project for Awesome. Konkurujemy z takimi organizacjami jak Lekarze bez granic, czy Woda dla Sudanu, a mimo to raz udało się nam wygrać. Konkurs polega na głosowaniu na króciutki, ok 2 min. filmik promujący konkretną inicjatywę dobroczynną. Głosowanie odbywa się na całym świecie jednocześnie. Wg polskiego czasu w tym roku będzie to od piątku 09.12 godzina 19.00 do niedzieli 11.12 godzina 18.00. Jesteśmy jedyni z Polski!

Co robi nasza Fundacja

Fundacja Garczyńskiej od ponad 3 lat prowadzi darmową świetlicę dla dzieci z najbiedniejszej dzielnicy Wałbrzycha. Codziennie w godzinach od 14 do 18 przychodzi tam około 20-30 dzieci, w wieku od 5 do 15 lat. Mają tu pożywienie, pomoc w odrabianiu lekcji, miejsce do ogrzania się a jak trzeba to i buty, kurtki, przybory szkolne.

Mamy do dyspozycji salę do zabaw, jadalnię z kuchenką (jednocześnie to sala do odrabiania lekcji) i salę co ćwiczeń. Staramy się stworzyć przyjazne miejsce dla dzieci, których codziennością jest niewyobrażalna bieda i zaniedbanie (zwykle jeden rodzic, zwykle bezrobotny, pijący i kompletnie nie dbający o dzieci).

Prosimy tylko o zagłosowanie na filmik o nas

Od 3 lat, co roku nagrywamy króciutki filmik, wrzucamy go konkretnego dnia na you tube i jest 48 h na głosowanie. Akcja toczy się jednocześnie na całym świecie. Trzy lata temu zajęliśmy 13 miejsce i wygraliśmy dla dzieciaków 16 tys. dol. Było na jedzenie i zajęcia edukacyjne. Niestety rok temu się nam nie udało.

Jest już utworzone **wydarzenie na FB: Zawalcmy o dzieci z Wałbrzycha**. Tam gromadzą się osoby, które chcą wesprzeć wałbrzyskie dzieci poprzez głosowanie na nasz filmik. **Właśnie tam w piątek 09.12 o 19.00 umieścimy link do głosowania, a wszystkie osoby zapisane do wydarzenia automatycznie dostaną o tym powiadomienie. Na głosowanie będziemy mieć czas tylko do niedzieli 11 grudnia do 17.00 a konkurować będziemy z organizacjami dobroczynnymi z całego świata.**

Link do głosowania wrzucimy także na <https://fundacijagarczynskiej.wordpress.com>.

Ogólnie o akcji:

Głosując na filmik o dzieciach z Wałbrzycha ocieramy się o Wielki Świat. Chodzi o Johna Greena, autora 'Gwiazd naszych win' i 'Papierowych miast' (1 miejsce na liście bestsellerów New York Timesa 2013, ekranizacja w 2014 i w 2015 nominacja do Oscara).

To właśnie on razem z bratem stworzyli międzynarodową akcję Project for Awesome (P4A, decreasing world suck - czyli w wolnym tłumaczeniu, żeby świat był nieco mniej paskudny) i od 2007 roku, co roku, w grudniu organizują na You Tube głosowanie na filmiki o projektach charytatywnych. 20stka top filmików dostaje dofinansowanie. Fundusze na te granty zbiera fundacja Project for Awesome przez cały rok (pozyskują sponsorów, sprzedają gadzety).

Zwykle mają do 'rozdania' jakiś 1 mln dolarów. Zwykle jakieś 700 tys. dolarów dostają 2 wcześniej wybrane fundacje (np. w 2014 roku: Save the Children and Partners in Health). Reszta puli jest dzielona na 20 zwycięzców, przy czym pierwsza 10siątka dostaje około dwudziestu kilku tysięcy dolarów, a druga 10siątka po kilkanaście tysięcy dolarów.

Będę wdzięczna za głosowanie na nasze dzieci. *Szczęść Boże, Siostra Daniela*

Koleżeńskie Zjednoczenie Jazłowieckie, ul. Zaruby 2, 02-796 Warszawa,
nasz.kzj@gmail.com, www.naszKZJ.wordpress.com, facebook.com/niepokalanki.kzj

Redakcja Kurierka: Beata Rudnicka, 535 41 22 97, beatar077@gmail.com